

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1861 / C8 / 2182

Data: 23.10.2019

Prin contestația nr. 10762/15.10.2019, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 41302/16.10.2019, depusă de SC SRL, cu sediul în, ..., ... și domiciliul ales în vederea comunicării actelor de procedură în, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată de domnul - administrator, privind procedura de cumpărare directă de muniție (20.000 buc. cartușe cal. 7,65x17 mm și 28.400 buc. cartușe cal. 9x19 mm), cod CPV 35331500-8, cu data-limită de depunere a ofertelor 14.10.2019, organizată de, cu sediul în, ..., județul, în calitate de autoritate achizitoare, contestatoarea a solicitat

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul SC SRL reclamă decizia de a desemna câștigătoare oferta ... în cadrul procedurii aferente anunțului de publicitate nr. ADV1107965/08.10.2019.

Pentru edificare asupra competenței sale de a soluționa cauza, cu adresele nr. 41798 și 41799/2182-C8/18.10.2019, Consiliul a solicitat părților litigante să îi comunice punctele lor de vedere față

de excepția lipsei de competență materială a Consiliului, întrucât contestația privește o achiziție directă, iar nu o procedură de atribuire în sensul legislației achizițiilor, în condițiile în care competența Consiliului se limitează la contestațiile vizând proceduri de atribuire. Totodată, s-a solicitat și un punct de vedere față de declinarea competenței de soluționare a contestației către instanța considerată competentă

În răspunsul nr. 3940214/18.10.2019, înregistrat la Consiliu cu nr. 41963/18.10.2019, ... arată că a solicitat furnizarea de muniție prin „achiziție directă”, în conformitate cu prevederile art. 56 din OUG nr. 114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității.

Referitor la excepția de necompetență jurisdicțională a Consiliului Național de Soluționare Contestațiilor și la instanța judecătorească competentă pentru soluționare, ... lasă la aprecierea Consiliului această situație.

În răspunsul nr. 10787/21.10.2019, înregistrat la Consiliu cu nr. 42125/21.10.2019, SC SRL arată că a formulat contestația împotriva rezultatului unei așa zise achiziții directe. Autoritatea contractantă nu a indicat legislația aplicabilă, însă practica Consiliului este deja consistentă în sensul că toate formele de achiziție și toate procedurile care vizează armament și muniții destinat utilizării de către instituțiile armate ale României sunt reglementate de OUG nr. 114/2011.

În sensul practicii din ultimii 2 ani, atât a Consiliului, cât și a tribunalelor și a curților de apel, achiziția directă derulată competitiv, pe bază de documentație de atribuire și specificații tehnice, având criteriu de atribuire stabilit și, după caz, finalizată cu încheierea unui contract de achiziție publică, este o procedură simplificată în sensul art. 54 din OUG nr. 114/2011. Rezultă că Legea nr. 101/2016 este aplicabilă prezentei achiziții, cu excepția prevederilor art. 61¹ privind constituirea cauțiunii.

Achiziția privește atribuirea în formă competitivă a unui contract de achiziție publică de produse prevăzut la art. 3 pct. 11 din OUG nr. 114/2011.

Față de excepția de necompetență jurisdicțională a Consiliului în soluționarea contestației, posibilitatea contestării unei achiziții directe, precum și competența Consiliului de a soluționa o astfel de contestație sunt definitiv statuate și au produs deja efecte în circuitul civil prin decizia ÎCCJ nr. 1050 din 13.03.2018, Sentința Curții de Apel Craiova nr. 327 din 17.09.2019, Sentința Curții de Apel Craiova nr. 333 din 24.09.2019, Sentința Curții de Apel Târgu Mureș nr. 44/CC din 12.09.2019, Sentința Tribunalului nr. 5260 din 31.07.2019 cu extras portal Curtea de Apel (dosar nr. 22347/3/2019), decizii anexate, și prin deciziile Consiliului nr.

2894/C4/3128 din 12.11.2018, nr. 1088/C6/1100 din 05.07.2019 și nr. 1350/C1/1266 din 09.08.2019, toate vizând achiziții directe.

Referitor la declinarea cauzei către o instanță judecătorească competentă, după cum reiese și din deciziile anexate, în sensul art. 6 din CEDO, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor reprezintă o instanță, competentă să soluționeze contestația.

Văzând că în dezbateri se află excepția lipsei sale de competență în cauză, asupra căreia a fost primit răspuns din partea ambelor părți, raportat la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și la art. 248 alin. (1) C. proc. civ., Consiliul este ținut să o analizeze cu precădere. Verificarea din oficiu și cu prioritate a competenței generale, materiale și teritoriale este prescrisă și de normele art. 131 alin. (1) C. proc. civ.

După deliberare asupra excepției, Consiliul reține că a inițiat o procedură de cumpărare directă de muniție, contract estimat valoric la 41.140 lei (mai puțin decât echivalentul în lei a 100.000 euro). Niciuna dintre părți nu tăgăduiește că procedura organizată este una de achiziție directă, potrivit art. 56 din OUG nr. 114/2011: „Autoritatea contractantă are dreptul de a achiziționa direct produse, servicii sau lucrări, în măsura în care valoarea achiziției, estimată conform prevederilor secțiunii 1 a cap. II, nu depășește echivalentul în lei a 100.000 euro pentru fiecare achiziție de produse, servicii sau lucrări. Achiziția se realizează pe bază de document justificativ”.

Conform art. 3 punctul 27 din OUG nr. 114/2011: *„procedură de atribuire - etapele ce trebuie parcurse de autoritatea contractantă și de către candidați/ofertanți pentru ca acordul părților privind angajarea în contractul de achiziție publică să fie considerat valabil. Procedurile de atribuire sunt: licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea, cererea de oferte”.*

Procedurile de atribuire reglementate de legea amintită, conform art. 54 din OUG nr. 114/2011, sunt: *a) licitația restrânsă; b) dialogul competitiv; c) negocierea; d) cererea de oferte, respectiv procedura simplificată.*

Raportat la dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac, Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedura de atribuire, iar la alin. (2) se prevede că acele contestații care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă.

În speță, Consiliul are în vedere faptul că, așa cum rezultă din documentele depuse la dosarul cauzei, produsele necesare autorității achizitoare – „Cartușe cal. 7,65 x 17 mm și cartușe cal. 9 x 19 mm”, urmează a fi atribuite prin intermediul unei achiziții directe, așa cum este aceasta prevăzută de art. 56 din OUG nr.

114/2011 citat anterior și nu printr-o procedură de atribuire de tipul celor prevăzute de art. 54 din același act normativ.

Autoritatea a inițiat o procedură de „cumpărare directă” prin anunțul de publicitate nr. ADV1107965, postat în SEAP la 08.10.2019, la secțiunea „Publicitate anunțuri” și nu printr-un anunț de participare, publicat în SEAP de tipul celor prevăzute de art. 59 (licitație restrânsă), art. 89 (dialog competitiv), art. 74 (Negocierea cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare) și art. 104 (cererea de oferte), așa cum este obligatoriu în cazul unei proceduri de atribuire organizate în condițiile prevăzute de OUG nr. 114/2011.

Autoritatea este singura în măsură să aleagă modalitatea în care atribuie un contract (printr-o procedură de atribuire sau *prin cumpărare directă* dacă sunt îndeplinite condițiile legale – „în măsura în care valoarea achiziției, estimată conform prevederilor secțiunii 1 a cap. II, nu depășește echivalentul în lei a 100.000 euro pentru fiecare achiziție de produse, servicii sau lucrări”), în speță având incidență principiul asumării răspunderii stipulat de art. 2 alin. (2) lit. g) din OUG nr. 114/2011, iar Consiliul nu poate califica o „cumpărare directă” ca fiind o procedură de atribuire – „*procedură simplificată*”, de vreme ce nu au fost urmate prevederile legale pentru inițierea și derularea unei astfel de proceduri de atribuire.

De exemplu, în ceea ce privește „cererea de oferte, respectiv procedura simplificată” reglementată de OUG nr. 114/2011, se rețin următoarele dispoziții legale:

- „Art. 104:

(1) *Cererea de oferte se inițiază prin publicarea în SEAP a unei invitații de participare la procedura de atribuire.*

(2) *Invitația de participare cuprinde cel puțin următoarele informații:*

- a) data și ora-limită stabilite pentru primirea ofertelor;*
- b) adresa la care se transmit ofertele;*
- c) data și ora deschiderii ofertelor;*
- d) limba sau limbile în care trebuie elaborată oferta;*
- e) dacă se solicită îndeplinirea unor criterii minime de calificare, menționarea acestora;*
- f) o scurtă descriere a obiectului contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;*
- g) modul de obținere a documentației de atribuire;*
- h) sursa de finanțare.*

(3) *În cazul în care documentația de atribuire este accesibilă direct prin mijloace electronice, autoritatea contractantă are obligația de a include în invitația de participare informații privind modul de accesare a documentației respective”;*

- „Art. 105:

(1) *Fără a aduce atingere prevederilor art. 51, în cazul prevăzut la art. 104 alin. (1) perioada cuprinsă între data publicării invitației de participare în SEAP și data-limită de depunere a ofertelor trebuie să fie de cel puțin 10 zile.*

(2) *În cazul în care autoritatea contractantă publică în SEAP întreaga documentație de atribuire și permite, începând cu data publicării invitației de participare, accesul direct și nerestricționat al operatorilor economici la această documentație, atunci aceasta are dreptul, în cazul atribuirii unui contract de furnizare de complexitate redusă, să reducă perioada prevăzută la alin. (1) cu 4 zile.*

(3) *Operatorul SEAP are obligația de a publica invitația de participare și, dacă este cazul, documentația de atribuire, în cel mult o zi de la primire”.*

În speță, autoritatea contractantă a publicat în SEAP anunțul de publicitate nr. ADV117965 la data de 08.10.2019 (nu o invitație de participare la procedura de atribuire în baza art. 104 de mai sus), stabilind data limită de depunere a ofertelor la 14.10.2019 ora 12⁰⁰, în consecință nu au fost respectate dispozițiile art. 105 din OUG nr. 114/2011 referitoare la „perioada cuprinsă între data publicării invitației de participare în SEAP și data-limită de depunere a ofertelor”, astfel încât prezenta „cumpărare directă” nu poate fi calificată drept „cerere de oferte/procedura simplificată”, nefiind incidente dispozițiile art. 54 lit. d) din același act normativ întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru inițierea unei astfel de proceduri de atribuire, în schimb sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 114/2011 pentru derularea unei achiziții directe, care așa cum rezultă și din expunerea de motive a Legii nr. 101/2016, este exclusă din domeniul de aplicare al legii, pentru această achiziție fiind incidente dispozițiile dreptului comun. Normele de competență materială fiind de ordine publică, organizatorul sau participantii la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce nu vizează procedurile de atribuire.

Determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile Legii nr. 101/2016, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestatoare a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

De altfel, cum s-a arătat, și în expunerea de motive pentru aprobarea Legii nr. 101/2016, ce poate fi accesată și pe siteul Camerei Deputaților (<http://www.cdep.ro/proiecte/2016/000/10/9/em19.pdf>) se menționează expres că sunt excluse din domeniul de aplicare a legii achizițiile directe, pentru aceste achiziții fiind incidente regulile dreptului comun.

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016: *„Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016: *„Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 194 din OUG nr. 114/2011 - *„În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun”.*

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că *„(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare”;*

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia *„Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe”;*

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că: *„Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. (...)”;*

- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia *„Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite,*

contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel”;

- art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia „*Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului*”.

În aceeași direcție, relevantă este și poziția **Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal**, exprimată în decizia nr. 3527 din 10 noiembrie 2017. De asemenea, tot **Înalta Curte**, aceeași secție, în decizia nr. 645 din 19 februarie 2018, a apreciat că, în cazul unei achiziții directe, sunt aplicabile, în ceea ce privește stabilirea competenței materiale în soluționarea contestațiilor, normele generale cuprinse în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, nu prevederile legii speciale, respectiv Legea nr. 101/2016. În același sens sunt și numeroasele opinii exprimate de Agenția Națională pentru Achiziții Publice în Ghidul achizițiilor publice, disponibile la <https://www.achizitiipublice.gov.ro/questions/view/63> (spețele 723, 562, 387, 367 și 187).

Speta 723:

În situația în care cumpărarea directă a fost atribuită cu încălcarea principiilor și a dispozițiilor sus-menționate, persoanele fizice sau juridice care se consideră vătămate au dreptul să conteste rezultatul achiziției, în condițiile Legii nr. 554/2004.

Speta 562:

În situația în care cumpărarea directă a fost atribuită cu încălcarea principiilor și a dispozițiilor sus-menționate, persoanele fizice sau juridice care se consideră vătămate au dreptul să conteste rezultatul achiziției, în condițiile Legii nr. 554/2004.

Precizăm în acest sens că, întrucât achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire, conform celor menționate mai sus, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.) nu are competența de soluționare a contestațiilor depuse de operatorii economici având ca obiect rezultatul unei cumpărări directe, prevederile Legii nr. 101/2016 nefiind aplicabile în cauză.

Speta 387

Având în vedere că achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire, conform celor menționate mai sus, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.) nu are competență de soluționare a contestațiilor depuse de operatorii economici având ca obiect rezultatul unei cumpărări directe, prevederile Legii nr. 101/2016 nefiind aplicabile în cauză.

Speta 367

În subsidiar, precizăm că Legea nr. 101/2016 reglementează căile de atac (inclusiv contestația) ce pot fi utilizate în cadrul procedurilor de atribuire. În cazul achizițiilor directe, actele autorităților contractante pot fi contestate pe calea contenciosului-administrativ.

Speta 187

Facem precizarea că o contestație poate fi formulată în condițiile Legii nr. 101/2016 numai în cazul derulării unei proceduri de atribuire astfel cum este aceasta

definită de legislația în materia achizițiilor publice (art. 68 din Legea nr. 98/2016 – n.n.), art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din cadrul legii în discuție reglementând clar acest fapt.

Astfel, achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire în sensul legislației în domeniul achizițiilor publice, ci este o modalitate simplă de a achiziționa produse/servicii/lucrări a căror valoare fără TVA, estimată conform prevederilor legale, nu depășește un anumit prag valoric stipulat la art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016. Modul de desfășurare a achiziției directe este prevăzut la art. 43-46 din H.G. nr. 395/2016.

Potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (CNSC) este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor/acordurilor-cadru.

Însă, având în vedere că, după cum aminteam anterior, achiziția directă nu reprezintă o procedură de atribuire în sensul legislației în materia achizițiilor publice, în cazul în care se consideră vătămat ca urmare a desfășurării unei achiziții directe, operatorul economic are dreptul de a sesiza, în baza Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța de judecată de pe raza teritorială a autorității contractante în cauză.

Elocventă este și decizia civilă nr. 224 din 4 iunie 2019, pronunțată de Curtea de Apel, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Contestatoarea invocă decizia nr. 1050 din 13 martie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, însă această decizie nu are tangență cu speța de față, în care niciuna dintre părțile cauzei nu tăgăduiește că a organizat o cumpărare directă pentru un contract estimat la 41.140 lei (cu mult sub echivalentul în lei al 100.000 euro). SC SRL nu reclamă în speță că ar fi trebuit să aleagă altă procedură, nu cumpărarea directă, ci este nemulțumit doar de rezultatul acestei cumpărări directe.

În schimb, în cauza în care a fost pronunțată decizia nr. 1050 din 13 martie 2018 se pune problema alegerii greșite de către autoritatea contractantă a unei proceduri de atribuire, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că organul administrativ-jurisdicțional (Consiliul) este competent să se pronunțe asupra alegerii procedurii de către autoritate. SC SRL solicitase, în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere, respectiv:

- anularea în parte a anumitor prevederi ale documentației de atribuire sau documentației descriptive astfel încât **să corespundă integral prevederilor legale** în vigoare, **în ceea ce privește tipul procedurii alese**, analiza de piață prin care au fost stabiliți operatorii economici care vor fi invitați, legislația aplicabilă și criteriile de calificare și selecție;

- modificarea, în consecință, a prevederilor nelegale ale documentației de atribuire sau documentației descriptive **în ceea ce privește tipul procedurii alese**, analiza de piață prin care au fost stabiliți operatorii economici care vor fi invitați, legislația aplicabilă și criteriile de calificare și selecție, în sensul restabilirii legalității procedurii;

- anularea tuturor invitațiilor de participare adresate operatorilor economici aleși prin analiza de piață, această analiză fiind bazată pe date nereale sau neconcludente prin raportare la specificul procedurii, obiectul contractului, necesitatea deținerii unor autorizări speciale pentru a se putea angaja în negocierile privind contractul și executarea efectivă a contractului, experiența similară;

- emiterea unor noi acte dintre cele menționate mai sus din care să fie eliminate toate aspectele nelegale, favorizante pentru anumiți operatori economici, care restricționează accesul în procedură și distorsionează concurența, care indică o implicare evidentă a autorității contractante în întocmirea ofertelor de către operatorii economici favorizați, care permit accesul în procedură al unor operatori economici care nu prezintă suficiente garanții autorității contractante că au capacitatea efectivă de derulare corespunzătoare a contractului și care nu au mai derulat contracte de muniții militare sau contracte de asemenea complexitate;

- emiterea unor noi invitații de participare, în primul rând către subscrisa, operator economic lider al pieței munițiilor militare în România și singurul operator economic privat român și european care poate să ofere toate loturile de produse obiect al procedurii și să deruleze contractul în condițiile stricte de legalitate ce sunt impuse, precum și către operatori economici care au aceleași capacități similare de derulare a unui contract de asemenea complexitate;

- stabilirea unei alte date pentru depunerea candidaturilor/ofertelor, care să permită operatorilor economici nou invitați să își pregătească în mod corespunzător participarea în procedură;

- anularea procedurii de atribuire în situația în care nu mai pot fi remediate actele considerate nelegale, având în vedere că procedura este afectată de grave abateri legislative.

Așadar, circumstanțele sunt esențial diferite, motiv pentru care Consiliul se va raporta la poziția Înaltei Curți exprimată în deciziile nr. 3527 din 10 noiembrie 2017 și nr. 645 din 19 februarie 2018, evocate anterior, singura poziție aplicabilă acestei spețe.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile legale citate, Consiliul, constatând lipsa sa de competență în soluționarea contestației, urmează a face aplicarea art. 12 alin. (2) și să transmită contestația, împreună cu dosarul constituit, instanței de judecată competente.

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 asimilează actelor administrative contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice și achizițiile publice. În același timp, la art. 10 alin. (1), stabilește că: *Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.*

Date fiind cele ce preced, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a sa privind soluționarea contestației, invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, raportat la natura litigiului, tipul de autoritate emitentă a actului atacat și sediul reclamantei, constată

că Tribunalul – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal are competența materială privind soluționarea cauzei, astfel că va declina cauza către instanța de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 și art. 132 C. proc. civ. obligă prioritar Consiliul să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent, căruia să îi transmită contestația, iar nu să o respingă ca inadmisibilă sau ca greșit îndreptată.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Declină competența de soluționare a contestației SC SRL nr. 10762/15.10.2019, în contradictoriu cu, către Tribunalul – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Dispune trimiterea, de îndată, a dosarului cauzei către această instanță judecătorească.

Fără cale de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în patru exemplare, conține zece pagini.